02/12/2019

“Είναι ο φίλος του Χριστού, ο Άγιος Πορ---φύριος”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή 1 Δεκεμβρίου το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στον πανηγυρικό Εσπερινό και κήρυξε το θείο λόγο στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Αλεξανδρείας επί τη εορτή του Οσίου Πορφυρίου του Καυσοκαλυβίτου.

Στο τέλος του Εσπερινού ο Σεβασμιώτατος χειροθέτησε Πρωτοπρεσβύτερο τον π. Βασίλειο Παπαχρήστο και του ευχήθηκε με την ευκαιρία της νέας του διακονίας ως Προϊστάμενος του Ιερού Ναού του Αγίου Αλεξάνδρου Αλεξάνδρειας.

Κατά την διάρκεια του Εσπερινού τέθηκε σε προσκύνηση φιαλίδιο με αίμα του Οσίου Πορφυρίου, το οποίο φυλάσσεται στην Ιερά Μητρόπολή μας.

ΔΕΙΤΕ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΕΔΩ

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ

«Τῆς Θεολογίας τόν μύστην καί Χρι--στοῦ φίλον γνήσιον, Πορφύ-ρι-ον τιμήσωμεν πιστοί».

Ἑορτάζει καί τιμᾶ ἡ Ἐκκλησία μας καί ἑορτάζουμε καί ἐμεῖς ἐδῶ στήν Ἀλεξάνδρεια, στόν ναό τῆς Παναγίας, ἕναν ἀπό τούς νεω-τέρους ἁγίους τῆς Ἐκ---κλησίας μας, τόν ὅσιο Πορ-φύ-ριο τόν Καυ-σο-κα-λυ-βίτη. Ἕναν ἄνθρωπο ὁ ὁποῖ-ος γεν-νή---θηκε καί ἔζησε ἀνά-μεσά μας πρίν ἀπό λίγα χρόνια καί ἀνα-δεί-χθηκε γνήσιος φίλος τοῦ Χριστοῦ, ἀναδείχθηκε δοχεῖο τῆς θείας χά-ρι-τος, ἀναδείχθηκε ἔσο-πτρο καθαρότατο τοῦ Θεοῦ.

Πῶς ὅμως τό κατόρθωσε αὐτό ὁ ἑορταζόμενος ἅγι-ος; Πῶς ἕνας ἄν-θρωπος χοϊκός μπο-ρεῖ νά γίνει φίλος τοῦ Χρι-στοῦ;

«Ὑμεῖς φίλοι μού ἐστέ, ἐάν ποιῆ-τε ὅσα ἐγώ ἐντέλλομαι ὑμῖν», λέ-γει ὁ ἴδιος ὁ Χριστός. Φίλοι του, δη---λαδή, εἴμαστε, ὅταν κάνουμε πρά-ξη καί βίωμά μας τίς ἐντολές του. Ὅταν ζοῦμε, ἐφαρμόζοντας στή ζωή μας τό θέλημά του. Ὅταν δείχνουμε μέ τίς ἐπιλογές τῆς ζω-ῆς μας ὅτι θέλουμε νά βρισκό-μα-σθε κοντά του, θέλουμε νά ζοῦμε μέσα σ᾽ αὐτή τή φιλία πού ὁ ἴδιος ὁ Χριστός μᾶς προσφέρει: «ὑμᾶς δέ εἴ-ρηκα φίλους, ὅτι πάντα ἅ ἤκου-σα παρά τοῦ Πατρός μου ἐγνώρισα ὑμῖν». Σᾶς ὀνομάζω φίλους μου, λέγει ὁ Χριστός στούς μαθητές του, γιατί ὅλα ὅσα ἄκουσα ἀπό τόν Πα-τέρα μου σᾶς τά ἔκανα γνωστά.

Στή ζωή τοῦ ἁγίου Πορφυρίου βλέπουμε νά ἐπι-βε-βαιώνονται καί τά δύο αὐτά χαρακτηρι-στι-κά τῆς φιλίας τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν Χρι-στό. Εἶ-ναι φίλος τοῦ Χρι-στοῦ ὁ ἅγιος, για-τί τό προορατικό καί διο--ρατικό χάρισμα πού διέθετε εἶναι ἡ ἀπό-δειξη τῆς τιμῆς πού κά-νει ὁ Χρι-στός στούς ἀνθρώπους πού θεωρεῖ ὅτι εἶναι φίλοι του.

Εἶ-ναι φίλος τοῦ Χρι-στοῦ ὁ ἅγιος Πορ---φύριος, γιατί ἔζη-σε τή ζωή του τηρώντας τίς ἐντο-λές καί τό θέ-λη-μά του. Εἶναι φίλος τοῦ Χριστοῦ, διότι παρότι ἔζησε τά περισσότερα χρόνια τῆς ζωῆς του μέσα στόν κό-σμο καί μέσα στήν ἁμαρτία τοῦ κό-σμου, ἐκεῖνος τήρησε τόν ἑαυτό του «ἀγνόν ἀπό τοῦ κόσμου». Τή-ρη-σε τήν καθαρότητα καί τῆς ψυ-χῆς καί τοῦ σώματός του σέ τέτοιο βαθμό, ὥστε νά ἰσχύει καί γι᾽ αὐ-τόν ὁ μακαρισμός τοῦ Κυρίου «μα-κάριοι οἱ καθαροί τῇ καρδίᾳ ὅτι αὐτοί τόν Θεόν ὄψονται».

Καί αὐτήν τήν καθαρότητα τῆς ψυ-χῆς καί τοῦ σώματος συνιστοῦ-σε ὁ ἅγιος καί σέ ὅσους τόν πλη-σία-ζαν, γιατί τήν θεω-ροῦ-σε ἀνα-γκαία γιά κάθε ἄνθρωπο, γιά κάθε πιστό. Γι᾽ αὐτό παρότρυνε καί τούς γονεῖς νά προ-σεύ-χο-νται γιά τά παι--διά

τους, ὥστε νά διατηρήσουν τήν ἀγνό-τητα καί τήν καθαρότητά τους σέ ὅλη τους τή ζωή, ἀλλά καί τούς κληρικούς νά τήν συστήνουν ἰδι-αι-τέρως στούς νέους, ἀφοῦ πρῶ-τα ἐκεῖνοι πρέπει νά ζοῦν αὐ-τή τή ζωή τῆς ἀγνότητος καί τῆς καθαρότητος.

Ἔλεγε κά-ποτε ὁ ἅγιος Πορφύριος: «Κάθισα μία ἡμέρα πά-νω σέ μία γέφυρα καί παρατη-ροῦ-σα τούς ἀνθρώπους πού περ-νοῦ-σαν. Καί μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ τούς ἔβλεπα διάφανους, καί τά σώ-ματα τους καί τίς ψυχές τους. Εἶδα ψυχές, ἄδειες, μονα-χι-κές, πλη-γω-μέ-νες, τσακι-σμέ-νες. Ψυχές πού δέν ἔχουν δύναμη νά ἀγαπή-σουν ἀλη-θι-νά. Γι᾽ αὐτό», συνέχιζε, «νά μή λέτε στούς ἀνθρώπους θεωρίες, ἀλλά νά τούς προτρέπετε νά ζοῦν σεμνή ζωή. Νά μή ζοῦν μέ χαλαρότητα ἠθῶν. Νά ἔχουν λειτουργική καί μυστηριακή ζωή. Νά μελετοῦν τήν ἁγία Γραφή», γιατί ἡ μελέτη τῆς ἁγίας Γραφῆς καί τῶν λόγων τῶν Πατέ-ρων εἶναι αὐτή πού καθαίρει τόν ἄνθρωπο. Ἡ ψυχή ἁγιάζεται καί καθαίρεται μέ τή μελέτη τῶν λόγων τῶν Πατέρων, μέ τή λειτουργική ζωή καί μέ τήν εὐχή τοῦ Κυρίου. Εἶναι δύο δρόμοι πού μᾶς ὁδηγοῦν στόν Θεό, ὁ σκληρός καί κουραστικός, μέ τίς ἄγριες ἐπι-θέ-σεις κατά τοῦ κακοῦ, καί ὁ εὔ-κο-λος, μέ τήν ἀγάπη.

Ἐγώ προτιμῶ τόν εὔκολο δρόμο, δηλαδή αὐτό τόν τρόπο πού τόν πετυχαίνουμε μέ τή μελέτη τῶν κανόνων τῶν ἁγίων ... Καλό εἶ-ναι», ἔλεγε ὁ ἅγιος Πορφύριος, «νά κάνουμε αὐτή τήν ἁγία κλοπή. Νά κάνουμε καί ἐμεῖς ὅ,τι ἔκαναν οἱ ἅγιοι. Αὐτοί ρίχθηκαν στήν ἀγά-πη τοῦ Χριστοῦ. Ἔδωσαν ὅλη τήν καρ-διά τους. Νά κλέψουμε τόν τρό---πο αὐτό τῶν ἁγίων».

Αὐτά ἐπαναλαμβάνει καί σέ μᾶς πού τόν τιμοῦμε ὁ ὅσιος Πορ-φύ-ριος, ἀποκαλύπτοντάς μας τόν τρό-πο μέ τόν ὁποῖο διατήρησε καί ἐκεῖνος τήν καθαρότητα τῆς ψυ-χῆς του καί τῆς ζωῆς του καί ἔγινε φίλος τοῦ Χριστοῦ.

Καί ὅπως ἐκεῖ-νος «ἔκλεψε τόν τρόπο» τῶν ἁγί-ων, ἔτσι καί ἐμεῖς, ἄς κλέψουμε τόν δικό του τρόπο μέ τόν ὁποῖο προσήγγισε τόν Θεό. Διότι ὁ ἅγιος δέν ζοῦσε στήν ἔρη-μο, ζοῦσε στόν κόσμο, ζοῦσε στήν πιό δύσκολη περιοχή τῆς Ἀθήνας, στήν Ὁμόνοια, μέσα στή δίνη τοῦ κόσμου. Καί ὅμως ἁγιάσθηκε μέ τόν ἀγώνα του, μέ τή μελέτη τῆς ζωῆς τῶν ἁγί-ων, μέ τή μελέτη τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ καί τῶν Πατέρων, ἡ ὁποία γε-μίζει τό εἶναι μας, ὥστε νά μήν ὑπάρ-χει χῶρος γιά τίποτε ἄλλο παρά μόνο γιά τή θεία χάρη, πού καθιστᾶ τόν ἄνθρωπο φίλο τοῦ Χριστοῦ, ὅπως ἔκανε καί μέ τόν ἑορταζόμενο ἅγιο Πορφύ-ριο.

Ἄς κλέψουμε, λοιπόν, καί ἐμεῖς τόν τρόπο τοῦ ἁγίου Πορφυρίου καί προσκυνώντας ἀπόψε τό τίμιο καί ἁγιασμένο αἷμα του, ἄς τόν πα-ρακαλοῦμε νά μᾶς ἐνισχύει στόν ἀγώνα μας νά δια-τη-ροῦμε τήν καθαρότητα τῆς ψυ-χῆς καί τοῦ σώματός μας καί νά πρεσ-βεύει στόν Θεό γιά μᾶς, ὥστε νά ἀξιω-θοῦμε καί ἐμεῖς τῆς θείας του χά-ρι-τος.